

[Ragnhild Andersen.]

Sag, idet det ærede Medlem Hr. Starcke mener, at man bør af med denne Lov, og det er mit Partis Opfattelse, at man bør beholde denne Lov, saa den Alliance tror jeg ikke vilde føre til synderlig positive Resultater.

Den højtærede Handelsminister gjorde gældende, at vor Belysning af Situationen skulde være afhængig af vor Stilling til Marshall-Planen. Den højtærede Handelsminister kender vor Stilling til Marshall-Planen og ved, at vi ikke nærer noget som helst Ønske om hverken økonomisk eller politisk at komme i Lommen paa de amerikanske Dollarfyrrer, at vi ikke nærer noget Ønske om, at Danmark skal opgive noget af sin politiske eller økonomiske Selvstændighed for at laane fra Amerika. Men det er ikke ensbetydende med, at vor Holdning i denne Sag er bestemt af udenrigspolitiske Maal og Hensigter, som den højtærede Handelsminister gav Udtryk for. Jeg kunde maaske bedst belyse Forskellen paa den højtærede Handelsministers og hans Partis Holdning og den Holdning, mit Parti indtager, ved at give et konkret Eksempel. Jeg staar her med et af de mange Fagblade, som udsendes til de fagorganiserede Lønarbejdere og informerer dem om den økonomiske og politiske Situation herhjemme, og der er en Artikel af Kontorchef i Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, Jørgen Paldam, om Valutasituationen. Det hedder i denne Artikel: vi mangler Valuta til Genopbygningen, og derfor maa vi have større Produktion og begrænset Forbrug, og det hedder, at Underskuddet paa Handelsbalancen i 1947 vil komme til at ligge paa knap 700 Mill. Kr. Naar vi saa ved, at Underskuddet i Realiteten kommer til at ligge paa 508 Mill. Kr., har vi Ret i at sige, at det Billede, der er fremstillet for disse Arbejdsmænd med en Ugeløn paa 113—114 Kr., er holdt i saa mørke Farver, at det, som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa i Gaar, sikkert var egnet til at fortælle om Vanskelighederne for deres Vedkommende ved at faa deres økonomiske Situation forbedret, at de maatte forbruge mindre og producere mere.

Jeg ved ikke, om det tilstrækkelig tydeligt illustrerer, at vor Opfattelse af Danmarks Valutasituation er den, at vi hverken skal fremstille den i mørkere eller lysere Farver, men vi skal fremstille Tingene, som de er. Og her er det vort Synspunkt, at de Vanskeligheder, der er til Stede, og som vi ingenlunde lukker Øjnene for, ikke er større, end at de kan overvindes, om vi udnytter vore Muligheder paa rette Maade,

og herunder, om vi fører en Handelspolitik, som giver os de rette Varer og det rette Bytteforhold med vore Landbrugsprodukter, om vi handler med de Lande, der, som jeg gjorde opmærksom paa i Gaar, har en mere stabil Økonomi, end man har Indtryk af, eller rettere sagt, end at man i Dag ved at England har. Det er jo karakteristisk i samme Forbindelse, at for et Par Maaneder siden stod der i Pressen, at nu var England paa Vej til at overvinde sin Krise, og i Dag, ikke mere end et Par Maaneder efter, har man Indtryk af, at det er ved at gaa nedenunder og hjem.

Den højtærede Minister, kom ikke ind paa de Udtalelser, jeg i Gaar fremkom med om det farlige i, at man i Statens Raad og Nævn har Flertal af de største Monopolister; den højtærede Handelsminister kom ikke ind paa den Side af Sagen. Jeg haaber at kunne opfatte den højtærede Ministers Mening som den, at han er enig med mig, og venter derfor, at vi maaske ogsaa i den kommende Tid kan faa dette Forho'd ændret, saa det ikke bliver de store Monopoles Mænd, der er Flertallet og de bestemmende Parter i Statens Raad og Nævn.

Starcke: Til den højtærede Handelsministers Udtalelser vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger og takke ham for hans Svar. Den højtærede Handelsminister talte om et Begreb, som han kaldte medicinsk Veltalenhed. Jeg ved ikke rigtig, hvad han forstaar derved, om han har tænkt sig at udstrække Lægens Tavshedspligt til ogsaa at gælde i denne Sag. Det var jo en let Maade at bringe sine Modstandere til Tavshed paa. I Virkeligheden var det det eneste glimrende Argument, den højtærede Handelsminister fremførte mod mine Betragtninger. Men naar man staar med saa tungt et Ansvar, som den højtærede Handelsminister faktisk har, over for de ulykkelige Følger, Planøkonomien har bragt, skal man være forsigtig med at læne sig for langt ud, for Systemet vil vælte.

Denne Lov er en meget vigtig Lov, og det er beklageligt at se, hvor relativt ringe Interesse den vækker i Rigsdagskredse, at dømme efter det ringe Besøg, der var i Salen i Gaar, og det ringe Besøg, der er i Dag. I Gaar var der, saa vidt jeg saa, paa Ministerbænkene ikke andre til Stede end den højtærede Handelsminister. I Dag har man mærkværdigvis i Embedsmandslogen, saa vidt jeg har kunnet skønne, ikke set en eneste Repræsentant for de store og vigtige Departementer og Centraler, der sorterer under den højtærede Handelsminister. Jeg ved ikke,